

Liite 1

Unihiekkää

Nukkumatti, nukkumatti lasten
illoin kulkee, heittää unihiekkää.
Sirottelee joukkoon untuvaisten
ja tyynyn päälle lasten tukkaan.

Unihiekan taika aamuun haihtuu
jos vain katsoo peiliin niin sen huomaa.
Päivän puuhat taas kun iltaan vaihtuu
on uni nukkumatin tuomaa.

Satuhahmon askel hiipiväinen
on kuin höyhen silittäisi silmää.
Nukkumatti, nukkumatti lasten
kai tulet illalla taas käymään?

Säv ja san: Jukka Siikavire

Nukku-Matti

1. Joutuin lapset Nukku-Matin luo
Höyhensaarehen! Pikku tontut ketterinä tuo
taikavenehen. Uuden aamun koittohon herätä niin
herttaist on! □ Joutuin vain nyt Nukku-Matin luo
Höyhensaarehen!

2. Isä kulta, nytkö maata jo? Meit ei väsyttä.
Korkeella on vielä aurinko, täytyis
leikkiä. □ Emme malta heretä, viel ei maata
keretä. □ Joutuin vain nyt Nukku-Matin luo
Höyhensaarehen

3. Nukke Maija täytyy jouduttaa ensin
nukkumaan, kasvot pestä, vuode valmistaa - sen
kai tehdä saan? □ Leikit kun on lopussa, maata
käyn mä riemulla. □ Joutuin vain nyt Nukku-
Matin luo Höyhensaarehen!

4. Noin: Nyt nukkuu nukke Maija jo pikku
vuoteessaan. Pekka, Liisa, arvannetteko ken nyt
vuorossaan? □ Leikit on jo lopussa, maata käymme
riemulla. □ Joutuin vain nyt Nukku-Matin luo
Höyhensaarehen!

Säv: Malmsten, Georg

San: Ryynänen, R. R

Sininen uni

Joka ilta kun lamppu sammuu ja saapuu oikea yö,
niin Nukku-Matti nousee ja ovehen hiljaa lyö.
On sillä siniset tossut ja niillä se sipsuttaa,
se hiipii ovesta sisään ja hyppää kaapin taa.

On sillä uninen takki ja sininen, uninen vyö
ja unista jäätelön palaa se pienillä hampailla syö.
On sillä sininen auto ja se auto se hyrrää näin:
surrur, surrur ja lähtee unen sinistä maata päin.

Ja pieni sateenvarjo on aivan kallellaan
ja sinistä unien kirjaa se kantaa kainalossaan.
Ja unien sinimaahan se lapset autolla vie.
Surrur, surrur ja sinne on sininen, uninen tie.

Ja siellä on kultainen metsä ja metsässä kultainen
puu
ja unien sinilintu ja linnulla kultainen suu.
Ja se unien sinilintu se lapsia tuudittaa,
se laulaa unisen laulun: la la lal lala lallal laa

Säv: Tapio Rautavaara

San: P. Mustapää (Martti Haavio)

Pieni tytön tylleröinen □

Pieni tytön tylleröinen tietä pitkin kulki.
Saapui sinne Nukku-Matti, □ silmät pienet
sulki. □ □

Kasvoi kuusi kukkalatva, □ käki siinä kukkui. □
Mutta tytön tylleröinen □ nurmikolla nukkui. □ □

Pieni tytön tylleröinen □ sievää unta näki,
että hänen ympärilleen □ tuli metsän väki. □ □

Tapio ja Tellervo □ ja Sinipiika pieni, □
Mustikka ja Mansikka □ ja suuri metsän sieni.

Sipsutteli Sinipiika □ pienen tytön luokse; □
otti kiinni kädestä, □ hyppeli ja juoksi. □

Eipä tytön tylleröinen □ ollut mitään vailla. □
Hauska oli oleskella □ Nukku-Matin mailla

säv: Trad.

San: Helmi Tengman